VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2015. gada 19. marts *

Dempings — Velosipēdu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, imports — Galīgā antidempinga maksājuma, ko piemēro Ķīnas izcelsmes velosipēdu importam, attiecināšana uz šo importu — Apiešana — Sadarbības neesamība — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 13. un 18. pants — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā

Lieta T-412/13

Chin Haur Indonesia, PT , Tanerana [*Tangerang*] (Indonēzija), ko pārstāv *T. Müller-Ibold* un *F.-C. Laprévote*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *S. Boelaert*, pārstāve, kurai palīdz *R. Bierwagen*, advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *M. França*, pārstāvji,

un

Maxcom Ltd , Plovdiva (Bulgārija), ko pārstāv *L. Ruessmann*, advokāts, un J. *Beck*, *solicitor*,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību daļēji atcelt Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*] (referents), tiesneši I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*] un I. Uljoa Rubio [*I. Ulloa Rubio*],

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 3. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītājs *Chin Haur Indonesia, PT* ir Taivānas uzņēmums, kas importē Indonēzijas izcelsmes velosipēdus uz Eiropas Savienību. Tas apstrīd galīgā antidempinga maksājuma, kas noteikts ar Padomes 2011. gada 3. oktobra Īstenošanas regulu, ar ko pēc termiņa beigu pārskata atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktam piemēro galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam (OV L 261, 2. lpp.), piemērošanu arī attiecībā uz atsevišķiem Indonēzijas uzņēmumiem.

Galvenās antidempinga un sākotnējās antisubsidēšanas procedūras

2 Ar 1993. gada 8. septembra Regulu (EEK) Nr. 2474/93, ar ko uzliek galīgo antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importu Kopienā un veic pagaidu antidempinga maksājuma galīgo iekasēšanu (OV L 228, 1. lpp.), Eiropas Kopienu Padome noteica galīgo antidempinga maksājumu 30,6 % apmērā attiecībā uz Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu.

3 Pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kas notika atbilstoši grozītajai Padomes 1995. gada 22. decembra Regulai (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., labojums – OV 2010, L 7, 22. lpp.; turpmāk tekstā – "Pamatregula"), un it īpaši atbilstoši Regulas Nr. 384/96 11. panta 2. punktam (tagad - Pamatregulas 11. panta 2. punkts), ar 2000. gada 10. jūlija Regulu (EK) Nr. 1524/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz tādu velosipēdu importu, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 175, 39. lpp.), Padome nolēma saglabāt spēkā antidempinga maksājumu 30,6 % apmērā.

4 Pēc starpposma pārskatīšanas, kas notika atbilstīgi Regulas Nr. 384/96 11. panta 3. punktam (tagad - Pamatregulas 11. panta 3. punktam), Padome ar 2005. gada 12. jūlija Regulu (EK) Nr. 1095/2005, ar kuru piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz Vjetnamas izcelsmes velosipēdu importu un groza Regulu (EK) Nr. 1524/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu attiecībā uz tādu velosipēdu importu, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 183, 1. lpp.), nolēma palielināt spēkā esošo antidempinga maksājumu līdz 48,5 %.

5 Pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kas notika atbilstīgi Pamatregulas 11. panta 2. punktam, 2011. gada oktobrī Padome ar Īstenošanas regulu Nr. 990/2011 nolēma saglabāt spēkā antidempinga maksājumu 48,5 % apmērā.

6 Eiropas Komisija 2012. gada aprīlī paziņoja par antisubsidēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu Savienībā saskaņā ar Padomes 2009. gada 11. jūnija Regulas (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 188, 93. lpp.), 10. pantu.

7 Pirmkārt, Komisija 2013. gada 22. maijā pieņēma Lēmumu 2013/227/ES, ar ko izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importu (OV L 136, 15. lpp.), nenosakot citus antisubsidēšanas pasākumus. Otrkārt, pēc starpposma pārskatīšanas, kas notika saskaņā ar Pamatregulas 11. panta 3. punktu, Padome 2013. gada 29. maijā pieņēma Regulu (ES) Nr. 502/2013, ar ko groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 (OV L 153, 17. lpp.).

Procedūra attiecībā uz apiešanu

8 Komisija 2012. gada 14. augustā saņēma pieprasījumu, ko Eiropas Velosipēdu ražotāju asociācija (*EBMA*) iesniedza trīs Savienības velosipēdu ražotāju vārdā, lūdzot, pirmkārt, izmeklēt to antidempinga pasākumu iespējamu apiešanu, kas noteikti attiecībā uz Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu, un, otrkārt, noteikt pienākumu reģistrēt tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme.

9 Komisija 2012. gada 25. septembrī pieņēma Regulu (ES) Nr. 875/2012, ar ko sāk izmeklēšanu par antidempinga pasākumu, kas noteikti ar Īstenošanas regulu Nr. 990/2011, iespējamu apiešanu, nosūtot velosipēdus no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Indonēzijā, Malaizijā, Šrilankā un Tunisijā, un ar ko nosaka šā importa reģistrēšanu (OV L 258, 21. lpp.).

10 Šīs izmeklēšanas ietvaros bija paredzēts izmeklēt tostarp iespējamās pārmaiņas tirdzniecības modelī pēc antidempinga maksājuma palielināšanas 2005. gadā. Tā aptvēra laikposmu no 2004. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. augustam (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas periods"). Lai pārbaudītu spēkā esošo pasākumu iespējamo samazināto koriģējošo ietekmi un dempinga pastāvēšanu, tika vākti sīkāki dati par laikposmu no 2011. gada 1. septembra līdz 2012. gada 31. augustam (turpmāk tekstā – "pārskata periods").

11 Prasītājs tika informēts par izmeklēšanas saistībā ar apiešanu sākšanu un 2012. gada 26. septembrī saņēma atbrīvojuma veidlapu. Tas tika aicināts elektroniski aizpildīt minēto veidlapu ne vēlāk kā 2012. gada 2. novembrī.

12 Komisija 2012. gada 5. novembrī saņēma prasītāja nosūtītu atbrīvojuma veidlapu papīra formā. Prasītājs šajā veidlapā tostarp apstiprināja, ka nav veicis montāžas darbības trešajā valstī Pamatregulas 13. panta 2. punkta izpratnē.

13 Komisija 2012. gada 27. novembrī nosūtīja prasītājam vēstuli, ar kuru lūdza pārbaudes apmeklējuma laikā nodot tās rīcībā atsevišķus dokumentus, konkrēti, darba uzskaites lapas, kas izmantotas, lai sagatavotu atbildi uz atbrīvojuma veidlapu. Prasītājs apstiprināja šīs vēstules saņemšanu 2012. gada 28. novembrī.

14 Komisija 2012. gada 29. novembrī nosūtīja prasītājam jaunu vēstuli, lūdzot tam nosūtīt Komisijai ne vēlāk kā 2012. gada 3. decembrī jaunu informāciju attiecībā uz trīspadsmit elementiem, kuri nav norādīti tās atbildē uz atbrīvojuma veidlapu. Prasītājs nosūtīja Komisijai atsevišķus dokumentus 2012. gada 3. un 4. decembrī.

15 2012. gada 6. un 7. decembrī prasītāja telpās ir veikts pārbaudes apmeklējums. Izmantojot šo iespēju, prasītājs iesniedza Komisijai pārskatīto atbrīvojuma veidlapu.

16 Komisija 2013. gada 28. janvārī informēja prasītāju par tās nodomu piemērot attiecībā uz prasītāju Pamatregulas 18. pantu. Prasītājs 2013. gada 4. februārī iesniedza savus apsvērumus.

17 Komisija 2013. gada 21. martā nosūtīja prasītājam, kā arī Indonēzijas un Ķīnas iestādēm vispārēju informatīvu dokumentu, kurā izklāstīti tās secinājumi attiecībā uz pārsūtīšanas un montāžas darbībām un kurā norādīts tās nodoms ierosināt attiecināt uz Indonēzijas izcelsmes importu tos antidempinga pasākumus, kuri noteikti attiecībā uz Ķīnas izcelsmes velosipēdu importu. Vispārēja informatīva dokumenta B pielikumā Komisija noraidīja prasītāja pieteikumu par atbrīvojumu, it īpaši tādēļ, ka iesniegtajai informācijai nav ticamības.

18 Prasītājs ar 2013. gada 9. aprīļa vēstuli apstrīdēja vispārējā informatīvajā dokumentā ietvertos secinājumus. Tas 2013. gada 28. maijā iesniedza jaunus apsvērumus šajā jautājumā.

19 Padome 2013. gada 29. maijā pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

Apstrīdētā regula

20 Padome apstrīdētās regulas preambulas 28.–33. apsvērumā, pirmkārt, ir uzsvērusi, ka četri Indonēzijas uzņēmumi, kas pārskata periodā nodrošināja 91 % no kopējā Indonēzijas importa Savienībā, bija iesnieguši pieprasījumu par atbrīvojuma piešķiršanu saskaņā ar Pamatregulas 13. panta 4. punktu. Otrkārt, tā ir uzskatījusi, ka viena no šiem uzņēmumiem iesniegtos datus nebija iespējams pārbaudīt. Lai gan bija iesniegti apsvērumi, Padome ir uzskatījusi, ka šīs sabiedrības sniegto informāciju nevar ņemt vērā. Tādēļ secinājumi attiecībā uz šo sabiedrību ir balstīti uz pieejamiem faktiem atbilstoši Pamatregulas 18. pantam. Tika uzskatīts, ka pārējie trīs uzņēmumi izmeklēšanā ir sadarbojušies.

21 Padome apstrīdētās regulas preambulas 45.–58. apsvērumā pēc tam, kad bija veikusi tirdzniecības plūsmas starp Ķīnu, Indonēziju un Savienību, kā arī ražošanas apjoma attīstības izpēti, ir secinājusi, ka pēc antidempinga pasākumu pastiprināšanas 2005. gada jūlijā eksistē pārmaiņas tirdzniecības modelī starp Indonēziju un Savienību Pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē.

22 Padome apstrīdētās regulas preambulas 59.–67. apsvērumā ir pētījusi īstenotās [antidempinga pasākumu] apiešanas prakses būtību.

23 Padome apstrīdētās regulas preambulas 60.–64. apsvērumā ir analizējusi pārsūtīšanas darbību esamību. Vispirms tā ir secinājusi, ka trijos uzņēmumos, kuri bija sadarbojušies, netika konstatēta pārsūtīšanas darbību esamība. Turpretim attiecībā uz sabiedrību, kurai Padomes ieskatā bija pamatoti piemērot Pamatregulas 18. pantu, "izmeklēšanā tika konstatēts, ka uzņēmumam nepieder pietiekami daudz iekārtu, ar ko varētu pamatot uzņēmuma eksporta apjomu uz Savienību [pārskata periodā]", un "nebija arī cita pamatojuma, tāpēc varēja secināt, ka uzņēmums ir iesaistīts apiešanā, kas notiek ar pārsūtīšanu" (apstrīdētās regulas preambulas 62. apsvērums). Ņemot vērā pārmaiņas tirdzniecības modelī, konstatējumus attiecībā uz sabiedrību, kurai bija pamatoti piemērot Pamatregulas 18. pantu un to, ka ne visi Indonēzijas ražotāji/eksportētāji izrādīja atsaucību un sadarbojās ar izmeklēšanu, Padome ir secinājusi, ka eksistē Ķīnas izcelsmes ražojumu pārsūtīšana caur Indonēziju.

24 Padome apstrīdētās regulas preambulas 65.–67. apsvērumā ir analizējusi montāžas darbību esamību. Tā ir secinājusi, pirmkārt, ka attiecībā uz trim sabiedrībām, kuras bija sadarbojušās, montāžas darbības netika konstatētas un, otrkārt, ka nebija iespējams noteikt, vai ceturtā sabiedrība, kurai bija pamatoti piemērot Pamatregulas 18. pantu, ir bijusi iesaistīta montāžas darbībās. Līdz ar to netika konstatēta montāžas darbību caur Indonēziju esamība Pamatregulas 13. panta 2. punkta izpratnē.

25 Padome apstrīdētās regulas preambulas 92. apsvērumā ir uzsvērusi, ka izmeklēšanā netika konstatēts neviens pietiekams iemesls vai ekonomiskais pamatojums, izņemot vēlmi izvairīties no spēkā esošajiem pasākumiem.

26 Padome apstrīdētās regulas preambulas 94. un 95. apsvērumā, pirmkārt, ir norādījusi, ka, salīdzinot starpposma pārskatīšanā 2005. gadā noteikto kaitējuma novēršanas līmeni un vidējo svērto eksporta cenu pārskata periodā, ir ticis konstatēts, ka pastāv ievērojams mērķa cenu samazinājums. Otrkārt, tā ir atgādinājusi, ka importa pieaugums no Indonēzijas uz Savienību ir ticis uzskatīts par ievērojamu daudzuma ziņā. Tādēļ Padome apstrīdētās regulas preambulas 96. apsvērumā ir secinājusi, ka spēkā esošo pasākumu koriģējošā ietekme ir tikusi mazināta gan attiecībā uz ražojumu daudzumu, gan attiecībā uz to cenām.

27 Padome apstrīdētās regulas preambulas 99.–102. apsvērumā atbilstoši Pamatregulas 13. panta 1. punktam ir vērtējusi, vai ir pierādījumi par dempinga esamību salīdzinājumā ar normālo vērtību, kas konstatēta 2005. gadā veiktajā starpposma pārbaudē. Lai noteiktu tās Indonēzijas eksporta cenas, kuras skārušas apiešanas darbības, uzmanība tika pievērsta vienīgi to ražotāju/eksportētāju īstenotajam eksportam, kuri izmeklēšanā nesadarbojās. Tāpēc tika izmantoti labākie pieejamie dati, kas izskatāmajā lietā ir to velosipēdu vidējā eksporta cena, kuri pārskata periodā tika importēti Savienībā no Indonēzijas, pamatojoties uz *Eurostat* datu bāzes *Comext* datiem. Pēc dažādām normālās vērtības un eksporta cenas korekcijām abu rādītāju salīdzinājums Padomes ieskatā apliecināja dempinga esamību.

28 Šādos apstākļos Padome ir secinājusi par apiešanas Pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē esamību, veicot pārsūtīšanas darījumus caur Indonēziju. Tāpēc tā ir paplašinājusi Īstenošanas regulas Nr. 990/2011 1. panta 2. punktā paredzēto galīgo antidempinga maksājumu 48,5 % apmērā, attiecinot to uz tādām attiecīgajām importa precēm, kas nosūtītas no Indonēzijas, neatkarīgi no tā, vai tām deklarēta Indonēzijas izcelsme. Ievērojot iepriekš 20. punktā izklāstītos konstatējumus, Padome ir piešķīrusi atbrīvojumus no noteiktajiem pasākumiem trim no četriem eksportētajiem, kuri bija iesnieguši pieteikumu par atbrīvojumu.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

29 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 9. augustā, prasītājs cēla šo prasību.

30 Ar atsevišķu prasības pieteikumam pievienotu dokumentu prasītājs arī lūdza Vispārējai tiesai izlemt šo lietu paātrinātā procesā atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a pantam.

31 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas septītajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

32 Ar Vispārējās tiesas septītās palātas 2013. gada 8. oktobra lēmumu tika apmierināts pieteikums par lietas izlemšanu paātrinātā procesā.

33 Ar procesuālajiem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā attiecīgi tika iesniegti 2013. gada 17. oktobrī un 8. novembrī, Komisija un *EBMA* lūdza atļaut iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

34 Ar 2013. gada 11. jūnija rīkojumu Vispārējās tiesas septītās palātas priekšsēdētājs apmierināja Komisijas lūgumu par iestāšanos lietā.

35 Ar 2013. gada 17. decembra rīkojumu Vispārējās tiesas septītā palāta noraidīja *EBMA* lūgumu par iestāšanos lietā.

36 Ar procesuālo dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 19. martā, *Maxcom Ltd* lūdza atļauju iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

37 Ar 2014. gada 27. marta un 15. maija vēstulēm Vispārējā tiesa Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros rakstveidā uzdeva prasītājam jautājumus un lūdza Padomei atbildēt uz jautājumiem un iesniegt atsevišķus dokumentus. Lietas dalībnieki šos procesa organizatoriskos pasākumus izpildīja noteiktajos termiņos.

38 Ar 2014. gada 16. jūlija rīkojumu Vispārējās tiesas septītā palāta apmierināja *Maxcom* lūgumu par iestāšanos lietā.

39 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētās regulas 1. panta 1. un 3. punktu daļā, kurā šīs normas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

40 Padomes, kuru atbalsta Komisija un *Maxcom*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

41 Padome, vispirms sniedzot rakstveida atbildes procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, pēc tam tiesas sēdē, ir apstrīdējusi prasības pieņemamību pilnā apjomā. Padome, balstoties uz publikāciju presē, kura tai esot bijusi pieejama tiesvedības laikā, apgalvo, ka prasītājs neesot ticams Indonēzijas velosipēdu ražotājs un ka pat tā pastāvēšana esot apšaubāma. Padome no preses publikācijas secina, ka vienīgi Ķīnas uzņēmums *F.* esot darbojies kā ražotājs Indonēzijā. Šādos apstākļos prasītāja pieteikums par atbrīvojumu esot ticis iesniegts nepareiza uzņēmuma vārdā. Attiecīgi prasība esot pilnībā jānoraida kā nepieņemama.

42 Prasītājs apstrīd Padomes argumentu kā nepamatotu un balstītu uz faktiem, kuri nav ietverti lietas materiālos.

43 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka īsa publikācija presē, kas attiecībā uz prasītāju ir tikai vienas lapas apmērā, uz kuru balstās Padome, ir neskaidra un katrā ziņā nevar būt Padomes apgalvojuma pamats.

44 Proti, no attiecīgās publikācijas izriet, ka prasītājs, Taivānas izcelsmes uzņēmums, esot nodibināts Indonēzijā kopš 1990. gada. Tas esot velosipēdu daļu ražotājs, kas pārdod savas preces Dienvidaustrumāzijā, Indonēzijā, Dienvidamerikā un Itālijā. Tas arī esot nodevis vienu no savām velosipēdu montēšanas rūpnīcām Ķīnas uzņēmumam *F.* Pēc tam, kad Ķīnas velosipēdu importa darījumiem tika noteikts Eiropas antidempinga maksājums, prasītājs esot iznomājis savu rūpnīcu uzņēmumam *F.*, tomēr nav skaidri paskaidrots precīzs prasītāja un šī uzņēmuma attiecību raksturs.

45 Līdz ar to neatkarīgi no tā, vai, iesniedzot īsu preses publikāciju un nepastāvot nekādiem citiem pierādījumiem, var tikt apstrīdēta prasības pieņemamība, ir jākonstatē, ka minētā publikācija nekādi neapstiprina iepriekš 41. punktā izklāstītos Padomes apgalvojumus.

46 Tā kā Padome šajā ziņā nav iesniegusi citus pierādījumus, ir jāatzīst prasības pieņemamība.

Par lietas būtību

47 Šīs prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus. Saistībā ar pirmo pamatu – Pamatregulas 13. panta 1. punkta un 18. panta 1. punkta pārkāpumu – tiek apgalvots par kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu Padomes vērtējumā attiecībā uz apiešanas esamību un pieejamo faktu raksturu. Otrais pamats – Pamatregulas 18. panta, samērīguma principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums – attiecas uz konstatējumu par nesadarbošanos. Trešais pamats – Pamatregulas 13. panta 1. punkta un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums – attiecas uz dempinga esamību.

Par pirmo pamatu – Pamatregulas 13. panta 1. punkta un 18. panta 1. punkta pārkāpumu

48 Prasītāja pirmais pamats iedalās divās daļās attiecībā uz, pirmkārt, to, vai patiešām ir notikušas pārmaiņas tirdzniecības modelī, un, otrkārt, Padomes secinājumu, saskaņā ar kuru prasītājs ir nodarbojies ar pārsūtīšanas darbībām.

– Par pārmaiņām tirdzniecības modelī

49 Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka Ķīnas statistikas dati par velosipēdu eksportu uz Indonēziju, uz kuriem Padome tostarp ir balstījusies, lai konstatētu pārmaiņu tirdzniecības modelī esamību, ir kļūdaini. Prasītāja ieskatā, eksporta atlaide velosipēdiem esot lielāka nekā atlaide tikai velosipēdu daļām, kas esot tendence, kura mudinot Ķīnas eksportētājus deklarēt vienkārši [velosipēdu] daļas kā nokomplektētu velosipēdu eksportu. Šādos apstākļos Ķīnas statistikas dati par velosipēdu eksportu esot mākslīgi palielināti, jo lielākā eksportēto velosipēdu daļa patiesībā esot velosipēdu daļas. Tātad Ķīnas Tautas republika esot eksportējusi acīmredzami mazāku velosipēdu daudzumu uz Indonēziju nekā tas, kas norādīts apstrīdētās regulas 2. tabulā.

50 Otrkārt, prasītājs uzskata, ka dati, kas izmantoti, lai konstatētu pārmaiņas tirdzniecības modelī, ir nepietiekami, lai uz tiem balstītu konstatējumu par pārsūtīšanu, jo neesot acīmredzamas saistības starp velosipēdu eksportu no Ķīnas uz Indonēziju un no Indonēzijas uz Savienību.

51 Treškārt, Padome neesot apsvērusi alternatīvus izskaidrojumus iespējamajām pārmaiņām tirdzniecības modelī. Konkrēti, tās ražošanas apjomu analīze esot nepārliecinoša un attiecoties uz kļūdainu periodu.

52 Padomes apstrīd visus šos argumentus kā nepamatotus.

53 Šajā ziņā vispirms ir jāuzsver, ka, pirmkārt, no prasītāja iesniegtā dokumenta, kurā uzskaitītas atšķirīgas atlaižu likmes velosipēdiem un velosipēdu daļām, izriet, ka šķietami eksistē atšķirīga pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atlaides likme velosipēdu daļām un nokomplektētiem velosipēdiem.

54 Tomēr prasītājs nav iesniedzis nekādus pierādījumus, kas var apliecināt, ka līdz ar to Ķīnas eksportētāji vai muitas iestādes deklarētu velosipēdu daļu eksportu kā nokomplektētu velosipēdu eksportu. Proti, prasītājs ir iesniedzis dokumentus tikai attiecībā uz ierobežotu darījumu skaitu. Lai gan šiem dokumentiem ir pierādījumu vērtība attiecībā uz šādas prakses esamību, ar tiem vien nevar pierādīt, ka minētā prakse bija pietiekami ierasta, lai atspēkotu Padomes izmantotos statistikas datus. Kopumā prasītājs katrā ziņā nav pierādījis, ka minētā prakse bija pietiekami ierasta, lai atspēkotu Ķīnas statistikas datu ticamību.

55 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija tās izmeklēšanas laikā esot viegli varējusi atklāt šādas prakses esamību, jo nozares profesionāļiem tā esot labi zināma. Būtībā prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi savu rūpības pienākumu.

56 Šajā ziņā, pirmkārt, Padome apgalvo, un prasītājs to nav apstrīdējis, ka neviens cits no šajā izmeklēšanā vai vienlaikus notiekošajās citās izmeklēšanās iesaistītajiem dalībniekiem nešķiet esam minējis šādas prakses esamību. Turklāt Indonēzijas un Ķīnas kompetentās iestādes, kurām tika nosūtīti izmeklēšanas secinājumi, nevienā brīdī nav apstrīdējušas statistikas datu, kas izmantoti saistībā ar pašu šo iestāžu informāciju, ticamību. Tātad Padomei nebija pamata šaubīties par minēto statistikas datu ticamību.

57 Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītājs ir norādījis par iespējamo šādas prakses esamību tikai 2013. gada 28. maijā, proti, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas priekšvakarā un vairāk nekā 40 dienas pēc noteiktā termiņa, kurā jāiesniedz apsvērumi par vispārējo informatīvo dokumentu. Līdz tam tas nekad par to nebija minējis. Tātad prasītāja arguments ir ticis izvirzīts īpaši vēlā izmeklēšanas posmā.

58 Šādos apstākļos prasītājs nav pierādījis Savienības iestāžu pieļautas kļūdas vērtējumā esamību vai rūpības pienākuma neesamību attiecībā uz izmantotajiem statistikas datiem.

59 Otrkārt, ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma preambulas 45.–55. apsvērumā Padomes norādītie dati pierāda pārmaiņu tirdzniecības modelī esamību Pamatregulas 13. panta 1. punkta izpratnē starp Ķīnu un Savienību, starp Ķīnu un Indonēziju un, visbeidzot, starp Indonēziju un Savienību.

60 Pirmkārt, no apstrīdētās regulas preambulas 45. apsvēruma un 1. tabulas izriet, ka velosipēdu eksports no Ķīnas uz Savienību pārskata periodā ir samazinājies vairāk nekā par 80 %. Pēc antidempinga pasākumu pastiprināšanas 2005. gada jūlijā un līdz pārskata perioda beigām importa apjoms ir samazinājies trīs reizes. Otrkārt, velosipēdu eksports no Ķīnas uz Indonēziju pārskata periodā ir palielinājies vairāk nekā par 83 %, kā tas izriet no apstrīdētās regulas preambulas 51. apsvēruma un 2. tabulas. Treškārt, velosipēdu eksports no Indonēzijas uz Savienību izmeklēšanas periodā ir palielinājies 2,6 reizes. Kā izriet no apstrīdētās regulas preambulas 46. apsvēruma un 1. tabulas, lai gan imports no Indonēzijas 2009. gadā tiešām bija samazinājies, pirmkārt, tas joprojām bija krietni augstākā līmenī nekā laikā no 2004. līdz 2005. gadam un, otrkārt, tas no jauna palielinājās laikā no 2010. līdz 2012. gadam.

61 Protams, kā uzsver prasītājs, 2007. gadā Ķīnas izcelsmes preču imports Indonēzijā samazinājās par 10,1 %, turpretim Indonēzijas eksports uz Savienību palielinājās par 18,6 %. Tomēr šādas izmaiņas gada griezumā pašas par sevi nevar atspēkot tendenci, ko rāda Savienības iestāžu sniegtie dati. Proti, kā to pamatoti ir uzsvērusi Padome, starpība laikā starp pārmaiņām preču plūsmā starp Ķīnu un Indonēziju un starp Indonēziju un Savienību var rasties tostarp krājumu esamības dēļ.

62 Šādos apstākļos Padome nav pieļāvusi kļūdu, uz šo skaitļu pamata secinot par pārmaiņu tirdzniecības modelī esamību.

63 Treškārt, prasītāja ieskatā, Padome, vērtējot eksporta darījumu no Indonēzijas uz Savienību attīstību, neesot ņēmusi vērā alternatīvus izskaidrojumus apiešanas darbībām.

64 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Pamatregula nepiešķir Komisijai nekādas izmeklēšanas pilnvaras, kas tai ļautu likt uzņēmumiem piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju. Šādos apstākļos Padome un Komisija ir atkarīgas no pušu brīvprātīgas sadarbības, sniedzot tām vajadzīgo informāciju noteiktajā termiņā (spriedums, 2012. gada 24. maijs, *JBF RAK*/Padome, T-555/10, EU:T:2012:262, 80. punkts).

65 Izskatāmajā lietā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka no lietas materiāliem izriet, ka izmeklēšanas laikā nav ticis sniegts nekāds alternatīvs izskaidrojums. Konkrēti, Padome uzsver, ka Indonēzijas kompetentās iestādes nav sniegušas nekādu pretrunīgu komentāru attiecībā uz iemeslu pārmaiņām tirdzniecības modelī.

66 Otrkārt, ir jānorāda, ka pats prasītājs administratīvajā un tiesas procesā arī nav izvirzījis alternatīvu izskaidrojumu, lai izskaidrotu pārmaiņas tirdzniecības modelī citādi kā vien ar sākotnējā antidempinga maksājuma noteikšanu. Izņemot tā iebildumus attiecībā uz Padomes veikto ražošanas apjomu attīstības analīzi, tas ir vienīgi uzsvēris, ka Padome nav ņēmusi vērā alternatīvus apiešanas izskaidrojumus, neprecizējot šo apgalvojumu.

67 Attiecībā uz ražošanas apjomu attīstību prasītājs uzskata, ka Padomes analīze ir nepilnīga, jo tā neaptver ne visu izmeklēšanas periodu, ne visus Indonēzijas eksportējošos uzņēmumus.

68 No apstrīdētās regulas preambulas 56. apsvēruma un 3. tabulas izriet, ka Savienības iestādes ir veikušas izpēti attiecībā uz sadarbojušos sabiedrību ražošanas apjomu attīstību laikā no 2009. gada līdz pārskata perioda beigām. No šīs izpētes izriet, ka sadarbojušās Indonēzijas sabiedrības šī perioda laikā ir palielinājušas savu ražošanu par 54 %.

69 Šajā ziņā vispirms ir jāuzsver, ka Savienības iestādes varēja leģitīmi balstīties tikai uz tiem skaitliskajiem datiem, kurus bija sniegušas sadarbojušās Indonēzijas sabiedrības, līdz ar to skaitliskie dati attiecībā uz citām sabiedrībām nebija ne pieejami, ne ticami. Turpinot, kā to pamatoti ir norādījusi Padome, no pieteikumam par atbrīvojumu pielikumā pievienotajām aizpildāmajām tabulām izriet, ka pieteikuma iesniedzējiem bija jāsniedz informācija attiecībā uz to ražošanas apjomiem kopš 2004. gada. Tātad Komisija patiešām ir veikusi izpēti par ražošanas apjomiem visā izmeklēšanas perioda laikā. Padome savos rakstveida dokumentos ir pamatojusi, ka ir ierobežoti aplūkojusi periodu no 2009. gada līdz 2012. gada augustam, jo attiecībā uz pirmajiem gadiem nebija pilnīgu datu par visām sabiedrībām.

70 Tādējādi, tā kā izmeklēšanas laikā nav ticis konstatēts cits pamatojums kā vien antidempinga maksājuma noteikšana un tā kā prasītājs administratīvajā un tiesas procesā nav norādījis nevienu konkrētu apstākli šajā ziņā, Padome pamatoti varēja secināt par alternatīva izskaidrojuma pārmaiņām tirdzniecības modelī neesamību.

71 Attiecīgi pirmā [prasības] pamata pirmā daļa ir pilnībā jānoraida kā nepamatota.

– Par pārsūtīšanas īstenošanu

72 Pirmā pamata otrajā daļā prasītājs izvirza trīs iebildumus.

73 Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, apstrīdētās regulas preambulas 62. apsvērumā secinot (skat. iepriekš 23. punktu), ka tam nav pietiekamas ražošanas jaudas, ar ko varētu pamatot tā eksporta apjomus uz Savienību.

74 Otrkārt, prasītājs norāda, ka Padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot par pārsūtīšanas fakta esamību tikai no pārmaiņas tirdzniecības modelī. Padome neesot ne sniegusi pierādījumus par šādu pārsūtīšanas darbību esamību, ne pierādījusi cēloņsakarības esamību starp šīm darbībām un iespējamo pārmaiņu tirdzniecības modelī.

75 Treškārt, prasītājs uzskata, ka neviena cita pierādījuma neesamības apstākļos sniegtās ziņas esot bijis jāuzskata par pieejamiem faktiem Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē.

76 Padome apstrīd visus prasītāja argumentus.

77 Attiecībā uz pirmo iebildumu prasītājs apgalvo, ka tas patiešām ir Indonēzijas izcelsmes velosipēdu ražotājs un tātad to nevar uzskatīt par iesaistītu apiešanas darbību īstenošanā. No tā atbildes uz atbrīvojuma veidlapas jautājumiem tostarp izrietot, ka [*konfidenciāli*] [1]. Tas neapstrīd, ka ir importējis

1 — Aizklāti konfidenciāli dati.

zināmu skaitu Ķīnā ražotu rezerves daļu. Šīs rezerves daļas pēc tam esot izmantotas, lai ražotu velosipēdus tā rūpnīcā Taneranā (Indonēzija), kurā esot nodarbināti aptuveni [*konfidenciāli*]. Prasītājs uzskata, ka tā rūpnīcā īstenotais ražošanas process aptver visus velosipēda ražošanas posmus.

78 Prasītājs, apgalvojot, ka Padomei bija pieejama pietiekama informācija, lai secinātu par pārsūtīšanas neesamību, galvenokārt pamatojas uz savu atbildi uz atbrīvojuma veidlapu un uz *Bureau V*. 2011. gada 28. novembra audita atzinumu, kas tika iesniegts 2012. gada 16. jūlijā.

79 Turklāt prasītājs apgalvo, ka faktam, pirmkārt, ka pārbaudes apmeklējuma laikā tā iekārtas nekādi neliecināja par izmantošanu un, otrkārt, ka minētā apmeklējuma laikā tā rūpnīca nebija funkcionējoša, nav nekādas nozīmes, pretēji tam, ko apgalvo Padome. Prasītājs arī uzsver, ka Padomes apgalvojums apstrīdētās regulas preambulas 29. apsvērumā, saskaņā ar kuru tas bija izmantojis Ķīnas ražotāju kā velosipēda daļu piegādātāju, esot pretrunā konstatējumam, ka tas pats nav ražojis velosipēdus, un konstatējumam par pārsūtīšanu.

80 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka Pamatregula nepiešķir Komisijai nekādas izmeklēšanas pilnvaras, kas tai ļautu likt uzņēmumiem piedalīties izmeklēšanā vai iesniegt informāciju. Šādos apstākļos Padome un Komisija ir atkarīga no lietas dalībnieku brīvprātīgas sadarbības, sniedzot nepieciešamo informāciju noteiktajā termiņā. Šajā kontekstā apiešanas procedūras norisē būtiska ir atbrīvojuma veidlapā sniegtā informācija, kā arī vēlāks pārbaudes apmeklējums, kuru Komisija var veikt uz vietas. Tātad uzņēmumiem, kuri sadarbojas, ir jāpierāda tās informācijas un pierādījumu precizitāte un pilnīgums, kuru tie sniedz gan atbildēs uz rakstveida jautājumiem, gan pārbaudes apmeklējuma laikā (šajā ziņā skat. spriedumu *JBF RAK*/Padome, minēts 64. punktā, EU:T:2012:262, 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

81 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka prasītājs atbrīvojuma veidlapā un pārskatītajā atbrīvojuma veidlapā patiešām ir sniedzis zināmu daudzumu atbilstošu elementu. Konkrēti minēto veidlapu pielikumā pievienotajās tabulās tas ir sniedzis papildu informāciju attiecībā uz tā ražošanas jaudām, faktiskajiem ražošanas apjomiem, eksportam paredzētās pārdošanas apjomiem, apgrozījumu, dažus tādus finanšu un grāmatvedības datus, kā rūpnīcas kopējās izmaksas, krājumi, rezerves daļu pirkumi un šo pirkumu izcelsme, ražošanas procesi un produkcijas izmaksas. Tas ir iesniedzis arī finanšu atskaites.

82 Tomēr, pirmkārt, ir jākonstatē, ka informācija, kuru prasītājs norādījis 2012. gada 5. novembrī iesniegtajā pirmajā atbrīvojuma veidlapā, ir izrādījusies nepiemērota, jo tā lielā mērā ir nepilnīga.

83 Proti, 2012. gada 5. novembrī iesniegtajā atbrīvojuma veidlapā norādītā informācija neļāva noteikt tostarp ne velosipēdu daļu attiecīgās cenas, ne to izcelsmi, kas šajā posmā darīja neiespējamu noteikt, vai prasītājs ir šo Indonēzijas velosipēdu ražotājs, un attiecīgi piešķirt tam atbrīvojumu saskaņā ar Pamatregulas 13. panta 2. punktu.

84 Komisija ar 2012. gada 29. novembra vēstuli ir lūgusi prasītājam, uzdodot trīspadsmit precīzus jautājumus, sniegt tai trūkstošo informāciju ne vēlāk kā 2012. gada 3. decembrī, proti, pirms pārbaudes apmeklējuma. Prasītājs ar 2012. gada 3. decembra vēstuli ir sniedzis pienācīgo informāciju tikai attiecībā uz diviem no Komisijas trīspadsmit jautājumiem, ko prasītājs neapstrīd.

85 Otrkārt, 2012. gada 6. un 7. decembra pārbaudes apmeklējuma laikā prasītājs ir iesniedzis pārskatīto atbrīvojuma veidlapu, kura bija papildināta tikai ar dažiem punktiem, proti, tostarp informāciju attiecībā uz citās valstīs, kas nav Ķīna, nopirktajām velosipēdu daļām. Protams, pārskatītajā atbrīvojuma veidlapā sniegtā informācija joprojām bija nepilnīga, ko prasītājs turklāt nav apstrīdējis. It īpaši attiecībā uz datiem par tā eksportu prasītājs tostarp nav iesniedzis datus par konkrētu eksporta darījumu uz Savienību "cat" vērtību (cena, apdrošināšana, transportēšana). Prasītājs arī nav deklarējis iepakojuma, garantiju vai bankas izmaksas.

86 Pārskatītajā atbrīvojuma veidlapā sniegtā informācija arī ir izrādījusies pretrunīga un nepārbaudāma.

87 Pirmkārt, iesniegto atbrīvojuma veidlapu pielikumā pievienotajās divās tabulās norādītie dati attiecībā uz prasītāja nopirkto velosipēdu daļu izcelsmi bija nekonsekventi, ko prasītājs neapstrīd. Šie dati ir būtiski procedūrā saistībā ar iespējamo antidempinga maksājuma apiešanu.

88 Otrkārt, no lietas materiāliem izriet, ka pārbaudes apmeklējuma laikā prasītāja darbinieki nevarēja iesniegt, pirmkārt, darba uzskaites lapas, kas ļauj aizpildīt atbrīvojuma veidlapu (šajā ziņā skat. turpmāk 112. punktu), un, otrkārt, izskaidrot, kā tika iegūti atbrīvojuma veidlapā norādītie dati, ko prasītājs neapstrīd. Šķiet, ka prasītāja sniegtie skaitliskie dati ir tikuši iegūti, veicot aprēķinus ar roku, izmantojot vienīgi kalkulatoru.

89 Treškārt, no lietas materiāliem arī izriet, ka prasītājs nav varējis iesniegt citus dokumentus, kā vien tās finanšu deklarācijas, atsevišķas muitas veidlapas un vairākus faktūrrēķinu eksemplārus. Prasītāja rīcībā nebija ne auditētu gada pārskatu, ne grāmatvedības sistēmu, kas viegli ļauj pārbaudīt atbrīvojuma veidlapās norādītos datus, kā arī darījumu sarakstu pilnīgumu. Piemēram, nav bijis iespējams pārbaudīt savstarpējo atbilstību starp ražošanas apjomiem un pārdošanas un krājumu apjomiem. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Komisija 2012. gada 27. novembra vēstulē bija iepriekš informējusi prasītāju, ka tam pārbaudes apmeklējuma laikā ir jāiesniedz visi dokumenti, it īpaši darba uzskaites lapas, kas tai ļauj pārbaudīt atbrīvojuma veidlapā norādītos skaitliskos datus.

90 Treškārt, pēc pārbaudes apmeklējuma Komisija ar 2013. gada 28. janvāra vēstuli, kurā tā informēja prasītāju par tās nodomu piemērot attiecībā uz to Pamatregulas 18. panta 1. punktu, no jauna ir devusi prasītājam iespēju iesniegt nepieciešamos dokumentus. Prasītāja 2013. gada 4. februāra atbildē, kas ir uz vienas vienīgas lappuses, šajā ziņā nav sniegtas nekādas jaunas būtiskas ziņas, jo prasītājs būtībā ir tikai vēlreiz apstiprinājis, ka tas ir atbilstoši sadarbojies. Prasītājs savā atbildē uz 2013. gada 9. aprīļa vispārējo informatīvo dokumentu joprojām nav sniedzis konkrētas ziņas, kas var pamatot atbrīvojuma veidlapā norādītos skaitliskos datus, tāpat tas tās nav sniedzis savā novēlotajā 2013. gada 28. maija vēstulē.

91 Ceturtkārt, attiecībā uz 2011. gada 28. novembra *Bureau V.* audita ziņojumu, kas iesniegts 2012. gada 16. jūlijā, ir jākonstatē, ka minētais ziņojums nekādā gadījumā nepierāda, ka prasītājs pats ražoja Indonēzijas izcelsmes velosipēdus vai varēja atbilst Pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem, kā to pamatoti ir uzsvērusi Padome.

92 Proti, šis ziņojums attiecās vienīgi uz jautājumu par to, vai prasītājs nav iesaistījies praksē, procesā vai darbībās, kurām nav citu pietiekamu iemeslu vai ekonomiskā pamatojuma kā vien sākotnējā antidempinga maksājuma noteikšana. Šis ziņojums labākajā gadījumā liecina, ka prasītājs bija iesaistīts velosipēdu ražošanā, kas nav apstrīdēts. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka šis audita ziņojums galvenokārt attiecas uz darba apstākļiem un uzņēmuma organizācijas kvalitāti. Līdz ar to tajā nav ietverti nekādi dati, kuriem ir nozīme tostarp attiecībā uz ražošanas apjomu attīstību un velosipēdu daļu izcelsmi.

93 Turklāt fotogrāfijas un video, kurus prasītājs iesniedza Vispārējai tiesai, arī nepierāda, ka tas bija Indonēzijas velosipēdu ražotājs, un attiecīgi, ka tas nebija iesaistīts apiešanā Pamatregulas 13. panta izpratnē, jo šie dokumenti neļauj precīzi noteikt tostarp izmantoto izejmateriālu izcelsmi.

94 Tādēļ atbrīvojuma veidlapas, *Bureau V.* audita ziņojums un fotogrāfijas, kas iesniegti dažādos tiesvedības posmos un uz kuriem pamatojas prasītājs, neļauj pierādīt, ka tas patiešām bija Indonēzijas izcelsmes ražotājs vai ka tas atbilda Pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem.

95 Tomēr ir jākonstatē, ka Padomes rīcībā, balstoties uz lietas materiāliem, nebija pietiekamu norāžu, lai apstrīdētās regulas preambulas 62. apsvērumā skaidri secinātu, ka, ņemot vērā eksporta apjomu uz Savienību, prasītājam nav pietiekamas ražošanas jaudas un ka tātad tas ir iesaistīts pārsūtīšanas darbībās, proti, [antidempinga] pasākumiem pakļautās preces nosūtīšanā caur trešajām valstīm.

96 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka Padomes argumentācija lielā mērā balstās uz Komisijas pārstāvju konstatējumiem pārbaudes apmeklējumu laikā.

97 Komisijas pārstāvju ieskatā, ir izrādījies tostarp, ka prasītāja rīcībā nav nepieciešamo iekārtu, lai ražotu pietiekamu [velosipēdu] daļu skaitu salīdzinājuma ar deklarētajiem apjomiem. Viņi ir atzīmējuši, ka viņu ierašanās brīdī prasītāja ražošanas telpas bija aizslēgtas un ka dažas ražošanas iekārtas bija jaunas vai, iespējams, sen nebija tikušas izmantotas. Turklāt nebija ne griešanas, ne metināšanas iekārtu. Komisijas pārstāvji esot nesekmīgi lūguši iespēju apskatīt izejmateriālus attiecībā uz riteņiem no vieglo metālu sakausējumiem, kā arī neapstrādātiem velosipēdu rāmjiem. Turpretim viņi esot atraduši kastes ar nokomplektētiem velosipēdiem, uz kuriem ir norāde "izgatavoti Indonēzijā", bet nav minēts prasītāja piegādātājs no Ķīnas, kā arī citas kastes, kurās ir [velosipēdu] rāmji bez norādes uz to izcelsmi. Pārstāvju grupa ir norādījusi, ka visus redzētos rāmjus ir piegādājuši piegādātāji, un tie jau ir nokrāsoti. Visbeidzot, prasītāja darbinieki neesot varējuši sniegt paskaidrojumus par ražošanas procesu.

98 Tomēr neviens no šiem konstatējumiem, aplūkots atsevišķi vai kopā, pārliecinoši nenorāda uz pārsūtīšanas darbību esamību.

99 Proti, tā kā uzņēmuma darbība pēc izmeklēšanas par [antidempinga maksājuma] apiešanu sākšanas kļuva jūtami lēnāka, nevar izdarīt nekādu secinājumu no fakta, ka pārbaudes apmeklējuma laikā rūpnīca bija labā stāvoklī un ka izejmateriālu krājumi bija nenozīmīgi. Šajā ziņā prasītājs turklāt uzsver, ka, ņemot vērā savas darbības samazināšanos, tas bija pārdevis dažus tā ražošanas ķēdes elementus. Tas ir arī norādījis, pamatojoties uz faktūrrēķiniem, ka atsevišķas ražošanas iekārtas bija tikušas nopirktas nesen, pēc tā rūpnīcā notikušā ugunsgrēka 2009. gada 23. aprīlī. Līdz ar to tas esot no jauna divreiz veicis ieguldījumus: 2009. gada maijā un 2011. gada jūlijā, tostarp tā montēšanas ķēdēs.

100 Protams, daži konstatējumi, kā, piemēram, fakts, ka prasītāja piegādātājs no Ķīnas vispār nebija pieminēts vai ka dažās kastēs bija [velosipēdu] rāmji bez norādes par to izcelsmi, veicināja šaubu rašanos par prasītāja faktisko darbību, turklāt šīs šaubas pastiprināja fakts, ka prasītājam nebija izdevies pamatot atbrīvojuma veidlapās norādītos skaitliskos datus. Tomēr šie apstākļi nekādi nepierādīja prasītāja veikto pārsūtīšanas darbību esamību.

101 Attiecībā uz faktu, ka pārbaudes apmeklējuma laikā satiktie prasītāja darbinieki nevarēja paskaidrot ražošanas procesus, ko turklāt prasītājs ir apstrīdējis, ir jākonstatē, ka no Padomes rakstveida atbildēm uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem izriet, ka Komisijas pārstāvju grupa ir satikusi tikai pārdošanas departamenta darbiniekus, nevis ražošanas speciālistus.

102 Otrkārt, Padome attiecībā uz iepriekš 97. punktā minētajiem faktiskajiem konstatējumiem ir balstījusies gandrīz vienīgi uz Komisijas pārstāvju darba atskaiti, izņemot pārējos materiālos elementus. Tomēr prasītājs ir apstrīdējis lielāko daļu no konstatējumiem, kas izsecināti no darba atskaites, it īpaši faktu, ka montāžas līnijas nedarbojās vai ka neeksistēja dažu izejmateriālu krājumi. Protams, Padome savos rakstveida dokumentos un tiesas sēdē patiešām ir veikusi atsauci uz dažām fotogrāfijām, kuras iesniedza prasītājs vai kuras ir uzņēmuši Komisijas pārstāvji pārbaudes apmeklējuma laikā. Tomēr šīs fotogrāfijas nesniedz nekādu norādi par to, vai prasītājs ir iesaistīts pārsūtīšanas darbībās.

103 Treškārt, Padome ir balstījusi savu argumentāciju uz faktu, ka prasītājam nebija izdevies sniegt pierādījumus pat par to, ka tas patiešām bija Indonēzijas ražotājs vai ka tas atbilda Pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem. Tomēr, lai gan šis secinājums ir apstiprināts iepriekš 94. punktā, no tā vien nevar izrietēt, ka prasītājs bija iesaistīts pārsūtīšanas darbībās.

104 Ņemot vērā iepriekš 95.–103. punktā minēto, Padomes rīcībā nebija pietiekamu pierādījumu, lai secinātu, ka prasītājam nav pietiekamu ražošanas jaudu, kas var pamatot uz Savienību eksportēto [preču] apjomu, un ka tas attiecīgi ir nodarbojies ar pārsūtīšanas darbībām.

105 Protams, nav iespējams izslēgt, ka papildus visām praksēm, procesiem vai darbībām, kurām neeksistē cits pietiekams iemesls vai ekonomiskais pamatojums kā vien sākotnējā antidempinga maksājuma noteikšana Pamatregulas 13. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, prasītājs ir veicis pārsūtīšanas darbības. Tomēr pretēji tam, ko Komisija ir apstiprinājusi tiesas sēdē, fakts, ka prasītājs nav varējis pierādīt, ka tas patiešām ir Indonēzijas ražotājs vai ka tas atbilst Pamatregulas 13. panta 2. punktam, neļāva Komisijai automātiski secināt, ka prasītājs ir veicis pārsūtīšanas darbības, jo šādas tiesības nekādi neizriet no Pamatregulas vai judikatūras.

106 Šādos apstākļos ir jāapmierina pirmā prasības pamata otrā daļa, neizvērtējot pārējos prasītāja iebildumus.

Par otro pamatu – Pamatregulas 18. panta, samērīguma principa un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

107 Prasītāja otrais [prasības] pamats ir iedalīts četrās daļās, lai it īpaši pierādītu, ka Padome esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā, apstrīdētās regulas preambulas 29.–32. apsvērumā uzskatot, ka tas nav sadarbojies Pamatregulas 18. panta izpratnē. Saistībā ar pirmo daļu prasītājs apgalvo, ka ir sadarbojies vislabākajā iespējamajā veidā, ko Padome neesot ņēmusi vērā, pārkāpjot Pamatregulas 18. pantu. Saistībā ar otro daļu, kas arī attiecas uz Pamatregulas 18. panta pārkāpumu, tas apstrīd konstatējumu par nesadarbošanos. Saistībā ar trešo daļu tas norāda, ka Padome esot pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, nepaskaidrojot, kādus pieejamos faktus Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē tā ir ņēmusi vērā. Saistībā ar ceturto pamatu tas uzskata, ka Padome, pārkāpjot Pamatregulas 18. panta 3. punktu, nav ņēmusi vērā informāciju, kuru tas ir sniedzis visas izmeklēšanas laikā. Turklāt tā sniegtās informācijas neņemšana vērā esot samērīguma principa pārkāpums.

108 Komisija apstrīd visus prasītāja argumentus.

109 Vispārējā tiesa uzskata, ka vispirms ir jāizvērtē otrā [prasības pamata] otrā daļa, pēc tam secīgi pirmā, trešā un ceturtā daļa.

– Par konstatējumu par nesadarbošanos

110 Pamatojot otrā [prasības] pamata otro daļu, prasītājs izvirza vairākus argumentus, lai pierādītu, ka konstatējums par nesadarbošanos ir kļūdains. Tas tostarp norāda, ka darba lapu neiesniegšana pati par sevi nav pietiekama, lai būtu pamats konstatējumam par nesadarbošanos.

111 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Pamatregulas 18. panta 1. punkta pirmo teikumu iestādēm ir atļauts izmantot pieejamos faktus gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu. Pieejamo faktu izmantošana ir atļauta arī, ja kāda no ieinteresētajām pusēm sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju. No šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka šie četri nosacījumi ir alternatīvi tādējādi, ka gadījumā, ja kaut viens no tiem ir īstenojies, iestādes var izmantot pieejamos faktus, lai pamatotu savus sākotnējos vai galīgos secinājumus (spriedums, 2014. gada 22. maijs, *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, T-633/11, EU:T:2014:271, 44. punkts).

112 Izskatāmajā lietā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka fakts par nesadarbošanos apstrīdētajā regulā nav balstīts tikai uz to, ka nav iesniegtas darba uzskaites lapas, kas ļauj salīdzināt atbildi atbrīvojuma veidlapā un eksportētāja finanšu un grāmatvedības dokumentus. Tas ir balstīts arī uz kavēšanos iesniegt pieprasīto informāciju, uz šīs informācijas pretrunīgo un mazticamo raksturu, kā arī uz sarežģījumiem, kas radās pārbaudes apmeklējuma laikā. Tā saistībā ar pirmo prasības pamatu jau ir ticis konstatēts, ka prasītāja sniegtie dati ir izrādījušies nepilnīgi, pretrunīgi un nepārbaudāmi. Tātad prasītājs nav sniedzis pieeju nepieciešamajai informācijai iepriekš 111. punktā minētās judikatūras izpratnē.

113 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka tā datos par ražošanu konstatētās nekonsekvences ir radušās sakarā ar kavējumiem starp reģistrācijas periodiem un reālo ražošanas ritmu. Tas uzskata, ka tā 2013. gada 4. februāra vēstule var pamatot šo apgalvojumu. Tomēr ir jākonstatē, ka 2013. gada 4. februāra vēstulē nav neviena pierādījuma šajā ziņā.

114 Treškārt, prasītājs uzsver, ka vismaz daļa no sniegtās informācijas bija korekta, ciktāl Padome pati esot atzinusi, ka paziņotie skaitliskie rādītāji attiecībā uz eksporta darījumiem bija pareizi. No apstrīdētās regulas preambulas 31. apsvēruma faktiski izriet, ka Padome ir apstiprinājusi konstatējumu, saskaņā ar kuru šie dati bija pareizi. Tomēr, pirmkārt, šie skaitliskie rādītāji, Padomes ieskatā, attiecas uz visiem eksporta darījumiem un ne tikai uz eksportu uz Savienību, attiecībā uz ko šos skaitliskos rādītājus nav bijis iespējams salīdzināt, ko prasītājs neapstrīd. Otrkārt, fakts, ka skaitliskie rādītāji attiecībā uz eksportu ir pareizi un pārbaudāmi, nenozīmē, ka ir jāapstiprina skaitliskie rādītāji attiecībā uz eksportēto preču izcelsmi.

115 Ceturtkārt, attiecībā uz faktu, ka prasītāja pārdošanas vadītāju vienlaikus nodarbināja arī Ķīnas velosipēdu ražotājs, kurš bija galvenais tā velosipēdu daļu piegādātājs – ir tiesa, ka šis fakts vien nevar būt pamats konstatējumam par nesadarbošanos Pamatregulas 18. panta izpratnē. Tomēr prasītāja sniegtie paskaidrojumi attiecībā uz minētā darbinieka statusu ir izrādījušies īpaši neskaidri, kam ir nozīme prasītāja sadarbības vērtējumā. Tāpat ir jāuzsver, ka prasītājs savā atbrīvojuma veidlapā bija deklarējis, ka tam nav nekādas saiknes ar Ķīnas uzņēmumiem. Ņemot vērā nozīmi, kas apiešanas caur Indonēziju konstatēšanas mērķiem varēja būt faktam, ka prasītāja pārdošanas vadītājs bija nodarbināts arī Ķīnas velosipēdu uzņēmumā, Padome pilnīgi leģitīmi varēja iztaujāt prasītāju šajā ziņā un minēt šo faktu apstrīdētajā regulā.

116 Piektkārt, prasītājs apgalvo, ka nesadarbošanās attiecas tikai uz montāžas, nevis uz pārsūtīšanas darbībām. Šajā ziņā tas uzsver, ka šķietami nepietiekamā nesadarbošanās attiecas tikai uz Ķīnas izcelsmes [velosipēdu] daļām. Tas uzskata, ka šī informācija bija nepieciešama vienīgi tādēļ, lai noteiktu, vai tas veica montāžas darbības, proti, vai tas atbilda prasībām attiecībā uz importa daļu no Ķīnas īpatsvaru kopējā saražoto izstrādājumu vērtībā atbilstoši Pamatregulas 13. panta 2. punktam. Tā kā apstrīdētajā regulā [antidempinga maksājuma] apiešana caur Indonēziju ir balstīta vienīgi uz pārsūtīšanas darbībām, prasītāja ieskatā, konstatējums par nesadarbošanos attiecoties tikai uz konstatējumiem, kuriem nav nozīmes saistībā ar Padomes izvirzīto iebildumu par apiešanu.

117 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka no prasītāja iesniegtās atbrīvojuma veidlapas izriet, ka tas ir centies pierādīt, ka atbilst Pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem. Attiecīgi Komisija vispārējā informatīvā dokumenta B pielikumā varēja leģitīmi motivēt savu lēmumu nepiešķirt prasītājam atbrīvojumu, precizējot, ka tā, pamatojoties uz iesniegto informāciju, nav varējusi veikt aprēķinus attiecībā uz minētajiem kritērijiem. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka izmeklēšanas priekšmets bija [antidempinga pasākumu] apiešanas caur Indonēziju esamība, nevis īpašas apiešanas formas esamība. Komisija Regulas Nr. 875/2012, ar ko sāk izmeklēšanu, preambulas 9. apsvērumā attiecībā uz Indonēziju tostarp ir minējusi iespējamās [velosipēdu] pārsūtīšanas un montāžas darbības.

118 Otrkārt, ir jāatgādina, ka prasītājam nav izdevies pierādīt, ka tas patiešām bija Indonēzijas izcelsmes velosipēdu ražotājs vai ka tas atbilda Pamatregulas 13. panta 2. punktā definētajiem kritērijiem, proti, tas nav varējis pierādīt velosipēdu, kurus tas noteiktā skaitā eksportēja uz Savienību, izcelsmi. Prasītāja iesniegtā informācija katrā ziņā bija nepietiekama, jo izmeklēšanas mērķis patiešām bija noteikt, vai prasītājs bija piedalījies sākotnējā antidempinga maksājuma apiešanā caur Indonēziju, neatkarīgi no tā, kā Padome vēlāk ir kvalificējusi šīs darbības.

119 Šajos apstākļos šis pamats ir jānoraida kā nepamatots.

120 Attiecīgi otrā [prasības] pamata otrā daļa ir pilnībā jānoraida kā nepamatota.

– Par prasītāja sadarbības sekām

121 Saistībā ar [otrā prasības pamata] pirmo daļu prasītājs norāda, ka Padome, pārkāpjot Pamatregulas 18. pantu, neesot ņēmusi vērā faktu, ka tas ir sadarbojies vislabākajā tam iespējamajā veidā. Šajā ziņā tas tostarp uzsver, ka tas ir iesniedzis pieteikumu par atbrīvojumu, kā arī pārskatīto [atbrīvojuma] veidlapu un ka tas ir piekritis uzņemt Komisijas pārstāvju grupu pārbaudes apmeklējuma laikā. Turklāt sadarbība esot noritējusi sarežģītos apstākļos, jo prasītājam ir ierobežoti administratīvie resursi un Komisijas administratīvie procesi tam nav pierasti.

122 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka pieejamo faktu izmantošana ir pamatota gadījumā, ja uzņēmums atsakās sadarboties vai sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju, jo Pamatregulas 18. panta 1. punkta otrais teikums neprasa tīšu rīcību. To pūliņu apjoms, ko pielikusi ieinteresētā puse, lai sniegtu kādu noteiktu informāciju, ne vienmēr ir saistīts ar paziņotajai informācijai raksturīgu kvalitāti un katrā ziņā nav vienīgais noteicošais elements. Tādējādi, ja pieprasītā informācija galu galā netiek iegūta, Komisijai ir tiesības izmantot pieejamos faktus, kas attiecas uz pieprasīto informāciju (spriedums, 2010. gada 4. marts, *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/*Padome, T-409/06, Krājums, EU:T:2010:69, 103. un 104. punkts).

123 Tāpat ir jāatgādina, ka Savienības iestādēm ir jāizlemj, vai tās uzskata, ka ieinteresētās puses iesniegtās informācijas pārbaudes mērķiem šī informācija ir jāapstiprina, veicot pārbaudes apmeklējumu šīs puses telpās, un ka gadījumā, ja ieinteresētā puse rada šķēršļus tās sniegto datu pārbaudei, ir piemērojams Pamatregulas 18. pants un var tikt izmantoti pieejamie dati. Ja atteikums uzņemt pārbaudes apmeklējumu ir pretrunā lojālas un rūpīgas sadarbības mērķim, ko tiecas nodrošināt Pamatregulas 18. panta 1. punkts, fakts par pārbaudes apmeklējuma respektēšanu pats par sevi nevar būt pamats konstatējumam par sadarbību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome, T-192/08, Krājums, EU:T:2011:619, 273. un 275. punkts).

124 Šādos apstākļos atbrīvojuma veidlapas, pēc tam pārskatītās atbrīvojuma veidlapas iesniegšanas fakts, kā arī Komisijas pārstāvju uzņemšanas fakts pārbaudes apmeklējuma laikā nevar būt pietiekams, lai būtu pamats konstatējumam par sadarbību vai Savienības iestāžu pienākumam ņemt vērā nepietiekamu informāciju. Tāpat Komisijas pieprasītie dati izskatāmajā lietā nevar tikt uzskatīti par tādiem, kas rada īpaši smagu administratīvo slogu. Turklāt, Padomes ieskatā, prasītāja pārdošanas un administrācijas dienestu sastāvā bija sešpadsmit personas, ko prasītājs neapstrīd.

125 Otrkārt, ir jāuzsver, ka Pamatregulas 18. panta 3. punktā ir paredzēts, ka, ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi. No šīs normas formulējuma izriet, ka četri nosacījumi ir piemērojami kumulatīvi. Līdz ar to neatbilstības fakts kaut vienam no tiem neļauj piemērot šo normu un attiecīgi ņemt vērā attiecīgo informāciju (spriedums *Guangdong Kito Ceramics* u.c./Padome, minēts 111. punktā, EU:T:2014:271, 100. punkts).

126 Tā kā prasītājs nav sniedzis nepieciešamo informāciju Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē, kaut vai lai pierādītu, ka tā patiešām bija Indonēzijas izcelsmes ražotāja vai ka tā atbilda Pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem, kā tas ir ticis konstatēts iepriekš 80.–94. punktā, izskatāmajā lietā nevar tikt piemērots Pamatregulas 18. panta 3. punkts. Turklāt, pat ja tas, pirmkārt, ir sniedzis nepieciešamo informāciju un, otrkārt, ir sadarbojies, cik labi vien spējis, jau ir ticis konstatēts, ka sniegtā informācija nebija pārbaudāma.

127 Tāpēc [otrā prasības pamata] pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par pamatojumu

128 Pirmkārt, prasītājs uzskata, ka Padomei esot bijusi jānošķir sadarbība saistībā ar iebildumu par montāžu no sadarbības saistībā ar iebildumu par pārsūtīšanu. Tā kā Padome neesot konkretizējusi, vai iesniegtā informācija attiecas uz iebildumu par pārsūtīšanu vai iebildumu par montāžu, apstrīdētajā regulā neesot norādīts pamatojums.

129 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka pēc tam, kad Padome bija noraidījusi visu iesniegto informāciju, tā nav konkretizējusi, kādi ir pieejamie fakti Pamatregulas 18. panta 1. punkta izpratnē, uz kuriem tā ir balstījusies, lai secinātu par apiešanas esamību. Tāpat tas uzskata, ka Padomei esot bijis jāprecizē, kādā ziņā pieejamie fakti ir vislabākie no iespējamiem.

130 Ir jāatgādina, ka Savienības iestāžu akta pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāparāda akta autora argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām zināt noteiktā pasākuma pamatojumu un aizstāvēt savas tiesības un tiesai veikt tās kontroli (spriedums, 2005. gada 27. septembris, *Common Market Fertilizers*/Komisija, T-134/03 un T-135/03, Krājums, EU:T:2005:339, 156. punkts). Turklāt tas, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. pantā paredzētajām prasībām, jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kas regulē attiecīgo jautājumu (šajā ziņā skat. spriedumus, 1996. gada 29. februāris, Beļģija/Komisija, C-56/93, Krājums, EU:C:1996:64, 86. punkts, un 1997. gada 27. novembris, *Kaysersberg*/Komisija, T-290/94, Krājums, EU:T:1997:186, 150. punkts).

131 Izskatāmajā lietā Padome ir ievērojusi šos principus zemāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

132 Pirmkārt, runājot par prasītāja argumentu, saskaņā ar kuru Padomei esot bijusi jānošķir sadarbība saistībā ar iebildumu par montāžu no sadarbības saistībā ar iebildumu par pārsūtīšanu, ir jāatgādina, ka iepriekš 117. punktā ir konstatēts, ka izmeklēšanas priekšmets bija [antidempinga pasākumu] apiešanas caur Indonēziju esamība, nevis īpašas apiešanas formas esamība. Turklāt apstākļi, kas jāņem vērā, lai vērtētu sadarbību, bija līdzīgi tiem, kas attiecas uz pārsūtīšanu un montāžu. Tātad pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, nebija pamata nošķirt prasītāja sadarbības saistībā ar iebildumu par montāžu vērtējumu no sadarbības saistībā ar iebildumu par pārsūtīšanu vērtējuma.

133 Tāpat ir jākonstatē, ka apstrīdētās regulas preambulas 29.–33. apsvērumā izklāstītā motivācija ir korekti pamatota, ņemot vērā iepriekš 130. punkta minēto judikatūru.

134 Tā no apstrīdētās regulas preambulas 29. apsvēruma izriet, ka Padome ir uzskatījusi, ka prasītāja iesniegtie dati nebija uzticami. Vispirms prasītājs neesot saglabājis atbrīvojuma veidlapas aizpildīšanā izmantotās darba uzskaites lapas. Šādos apstākļos tas neesot varējis pierādīt, ka šie skaitliskie dati ir pareizi. Turpinot, pārbaudes apmeklējuma laikā veicot aprēķinus, pamatojoties uz prasītāja telpās pieejamiem dokumentiem, iesniegtajos skaitliskajos datos esot tikušas konstatētas neprecizitātes. Visbeidzot izmeklēšanā atklāts, ka uzņēmuma pārdošanas vadītāju nodarbina arī Ķīnas velosipēdu ražotājs – galvenais prasītāja [velosipēdu] daļu piegādātājs.

135 No apstrīdētās regulas preambulas 30.–31. apsvēruma izriet, ka Komisija pēc tam, kad bija informējusi prasītāju par savu nodomu neņemt vērā tā iesniegto informāciju, deva tam iespēju iesniegt apsvērumus. Prasītājs šajos apsvērumos esot paziņojis, ka ir bijis ļoti atsaucīgs un sniedzis visus pieprasītos dokumentus, izņemot darba uzskaites lapas, kas nekad neesot tikušas pieprasītas. Padome šajā ziņā uzsver, ka darba uzskaites lapas faktiski ir tikušas pieprasītas pirms pārbaudes uz vietas. Attiecībā uz prasītāja argumentu, saskaņā ar kuru uz vietas veiktie aprēķini esot bijuši nepareizi viena darbinieka kļūdaino paskaidrojumu dēļ, Padome uzsver, ka paskaidrojumi tika lūgti vairākiem darbiniekiem, kuri nevarēja ne norādīt veidlapā ietverto skaitlisko datu avotu, ne to, kā tie bija aprēķināti.

136 Attiecīgi Padome apstrīdētās regulas preambulas 32. un 33. apsvērumā ir secinājusi, ka prasītāja sniegtā informācija nevarēja tikt ņemta vērā un ka secinājumi attiecībā uz to tika izdarīti, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem saskaņā ar Pamatregulas 18. pantu.

137 Otrkārt, ir jākonstatē, ka, protams, Padome apstrīdētajā regulā nav tieši norādījusi precīzu pieejamo faktu raksturu.

138 Tomēr it īpaši no apstrīdētās regulas preambulas 28.–33., 45., 46., 50., 51., 55., 56., 92. un 98.–102. apsvēruma izriet, ka pieejamie fakti ietver visus faktus, kurus Padome ir izmantojusi, lai secinātu par prasītāja veikto [antidempinga pasākumu] apiešanu, proti, tostarp informāciju, kas ļauj secināt par pārmaiņām tirdzniecības modelī, alternatīvu ticamu paskaidrojumu neesamību un *Eurostat* datu bāzes *Comext* datus, kas izmantoti, lai, pirmkārt, pamatotu konstatējumu par sākotnējā antidempinga maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšanu un, otrkārt, pierādījumu, kas norāda dempinga esamību attiecībā uz līdzīgam ražojumam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām. Turklāt pieejamie fakti ietver visus pierādījumus lietā, kuriem ir nozīme, tostarp sūdzību (apstrīdētās regulas preambulas 10.–17. apsvērums).

139 Treškārt, saistībā ar prasītāja argumentu, saskaņā ar kuru Padomei esot bijis jāpamato, kādā ziņā izmantotie pieejami fakti ir vislabākie no iespējamajiem, ir jāuzsver, ka šāds pienākums neizriet ne no Pamatregulas 18. panta 1. punkta, ne no judikatūras. Pamatregulas 18. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Padome var balstīt savus secinājumus uz pieejamajiem faktiem gadījumā, ja iesniegtie dati ir nepietiekami (skat. iepriekš 111. punktu). Tā kā izskatāmajā lietā iesniegtie dati bija nepietiekami, Padomei līdz ar to nebija jāpamato, kādā ziņā izmantotie pieejamie fakti ir labāki par iesniegtajiem datiem. Turklāt ir jāuzsver, ka prasītājs nav norādījis, ka citi pieejamie fakti būtu labāki par Padomes izmantotajiem pieejamajiem faktiem. Attiecīgi prasītāja arguments ir jānoraida kā nepamatots.

140 Šādos apstākļos otrā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– Par prasītāja sniegtās papildu informācijas ņemšanu vērā

141 Saistībā ar [otrā prasības pamata] ceturto daļu prasītājs apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 18. panta 3. punktu un samērīguma principu, noraidot visus iesniegtos datus, nevērtējot, vai konkrētā informācija var tikt izmantota attiecībā uz iebildumu par pārsūtīšanu. Tas uzsver, ka brīvprātīgi ir sniedzis informāciju un šī informācija bija viegli pārbaudāma attiecībā uz iebildumu par pārsūtīšanu.

142 Pirmkārt, attiecībā uz Pamatregulas 18. panta 3. punkta pārkāpumu – iepriekš 125. punktā jau ir atgādināts, ka minētā 18. panta 3. punkta piemērošana nozīmē, ka ir īstenojušies četri kumulatīvie nosacījumi it īpaši attiecībā uz faktu, ka neviens no [informācijas] trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka iesniegtā informācija ir pārbaudāma. Izskatāmajā lietā saistībā ar pirmo [prasības] pamatu jau ir ticis konstatēts, ka prasītāja sniegtā informācija joprojām ir nepilnīga, pretrunīga un nepārbaudāma, kas izslēdz Pamatregulas 18. panta 3. punkta piemērošanu neatkarīgi no izvērtējamās apiešanas veida.

143 Tātad iebildums par Pamatregulas 18. panta 3. punkta pārkāpumu ir jānoraida kā nepamatots.

144 Otrkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar samērīguma principu Savienības tiesiskā regulējuma tiesiskums ir pakļauts nosacījumam, ka pasākumi, kas ar to tiek īstenoti, ir piemēroti attiecīgajā tiesiskajā regulējumā leģitīmi noteikto mērķu īstenošanai un nepārsniedz to, kas vajadzīgs to sasniegšanai, ņemot vērā, ka, ja ir jāizvēlas starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, principā ir jāizmanto mazāk ierobežojošais (spriedums, 1996. gada 5. jūnijs, *NMB France* u.c./Komisija, T-162/94, Krājums, EU:T:1996:71, 69. punkts).

145 Izskatāmajā lietā prasītājs būtībā uzskata, ka bija nesamērīgi noraidīt visu iesniegto informāciju, neizvērtējot, vai konkrēta informācija var tikt izmantota attiecībā uz iebildumu par pārsūtīšanu.

146 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka prasītājam nav izdevies sniegt informāciju, kas pierāda, ka tas patiešām bija Indonēzijas eksportētājs vai ka tas atbilda Pamatregulas 13. panta 2. punktā paredzētajiem kritērijiem. Attiecīgi Padome ir noraidījusi šo informāciju, nepārkāpjot samērīguma principu.

147 Šādos apstākļos otrā pamata ceturtā daļa jānoraida kā nepamatota.

148 Tātad otrais pamats ir noraidāms pilnībā.

Par trešo pamatu – Pamatregulas 13. panta 1. punkta un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

149 Pirmkārt, prasītājs norāda, ka Padome ir pieļāvusi faktu kļūdas un kļūdas vērtējumā, izmantojot datus par cenām, kas iegūti no *Eurostat* datu bāzes *Comext*. Prasītāja ieskatā, visos antidempinga regulu par Ķīnas izcelsmes velosipēdiem un velosipēdu daļām izmeklēšanas posmos ir ticis atzīts, ka *Eurostat* datu bāze *Comext* nav uzticama un neļauj veikt pārliecinošu salīdzināšanu.

150 Otrkārt, Padome esot pārkāpusi Pamatregulas 13. panta 1. punktu un vienlīdzīgas attieksmes principu, izslēdzot prasītāja datus par eksporta cenām, kuru uzticamība ir apstiprināta apstrīdētās regulas preambulas 31. apsvērumā. Prasītājs uzskata, ka tas, ka ir ņemti vērā sadarbojušos sabiedrību dati, sagrozot skaitliskos datus attiecībā uz dempinga esamību.

151 Padome apstrīd prasītāja argumentus.

152 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no Pamatregulas 13. panta 1. punkta izriet, ka [antidempinga pasākumu] apiešanas esamība paredz, ka ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīga produkta normālajām vērtībām, kas noteiktas antidempinga izmeklēšanā.

153 Tāpat no Pamatregulas izriet, ka Savienības iestādēm ir jāizvēlas vispiemērotākā metode dempinga aprēķināšanai un ka šī izvēle paredz sarežģītu ekonomisku situāciju vērtējumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 1992. gada 10. marts, *Minolta Camera*/Padome, C-178/87, Krājums, EU:C:1992:112, 41. punkts).

154 Izskatāmajā lietā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka jau ir ticis konstatēts, ka prasītājs nebija sadarbojies Pamatregulas 18. panta izpratnē, jo sniegtie dati bija neuzticami un nepārbaudāmi.

155 Ir tiesa, ka no apstrīdētās regulas preambulas 31. apsvēruma izriet, ka skaitlisko datu salīdzināšana attiecībā uz eksporta darījumu vērtību ir izrādījusies pareiza. Tomēr, kā norāda Padome, un prasītājs to neapstrīd, vienīgi visu eksporta darījumu kopējā vērtība varēja tikt salīdzināta ar grāmatvedības uzskaiti un tikt pārbaudīta. Turklāt sniegtā informācija bija nepilnīga, jo prasītājs nevienā brīdī nav sniedzis nepieciešamo informāciju (šajā ziņā skat. iepriekš 85. un 114. punktu).

156 Šādos apstākļos, tā kā Padomei nebija uzticamu datu attiecībā uz prasītāju un sabiedrībām, kuras nebija sevi darījušas zināmas, tā pamatoti varēja balstīties uz pieejamajiem faktiem.

157 Otrām kārtām prasītājs apšauba datu, kas iegūti no *Eurostat* datu bāzes *Comext*, kā pieejamo faktu izmantošanu saskaņā ar Pamatregulas 18. panta 1. punktu. Tas atsaucas uz Regulu Nr. 1095/2005, uz Īstenošanas regulu Nr. 990/2011 un uz Regulu Nr. 502/2013, kurās šo faktu izmantošana esot tikusi apšaubīta.

158 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka trīs prasītāja minētās regulas neattiecas uz apiešanas procesu. Tās skāra attiecīgi galīgā antidempinga maksājuma noteikšanu, pārskatīšanu pēc pasākumu termiņa beigām un starpposma pārskatīšanu.

159 Otrkārt, ir jānorāda, ka šajās regulās to ražotāju, kuri nebija sadarbojušies, eksporta cenas ir tikušas aprēķinātas dažādos veidos. Regulā Nr. 1095/2005 ir tikuši izmantoti sadarbojušos sabiedrību dati, jo *Eurostat* datu bāze *Comext* nav tikusi uzskatīta par pietiekami precīzu secinājumu par dempingu un zaudējumiem pārskatīšanas gadījumā. Turpretim Īstenošanas regulā Nr. 990/2011 patiešām ir tikusi izmantota *Eurostat* datu bāze *Comext*, jo sadarbojies bija tikai viens uzņēmums. Regulā Nr. 502/2013 *Eurostat* datu bāze *Comext* ir tikusi izmantota tikai daļēji, jo īpašajā starpposma pārskatīšanas gadījumā šie dati atkārtoti nav tikuši uzskatīti par pietiekami precīziem.

160 Pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, minētajās trijās regulās *Eurostat* datu bāze *Comext* tātad nav tikusi uzskatīta par nepietiekamu. Turklāt ir jāuzsver, ka dempings ir ticis aprēķināts dažādos veidos atkarībā no izmeklēšanas priekšmeta un lietas apstākļiem.

161 Treškārt, šīs regulas attiecās uz Ķīnu un Vjetnamu, nevis uz Indonēziju. Prasītājs nav sniedzis nevienu pierādījumu, kas varētu pierādīt, ka šiem konstatējumiem būtu bijusi nozīme arī attiecībā uz Indonēziju.

162 Šādos apstākļos prasītāja argumenti attiecībā uz *Eurostat* datu bāzes *Comext* datu neuzticamību ir jānoraida kā nepamatoti.

163 Trešām kārtām attiecībā uz argumentiem saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu prasītājs uzskata, ka, ja Padomes izmantotie skaitliskie dati, kas prasītāja ieskatā galvenokārt ir sadarbojušos eksportētāju skaitliskie dati, patiešām bija dempinga pierādījums, Komisijai līdz ar to esot bijusi jāuzsāk antidempinga izmeklēšana attiecībā uz pārējiem Indonēzijas ražotājiem, nevis jāizraugās prasītājs kā vienīgais mazticami atbildīgais par Savienības ražošanas grūtībām.

164 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Savienības iestādes ir secinājušas par dempinga pierādījumu esamību saistībā ar [līdzīgu izstrādājumu] normālajām vērtībām, kas noteiktas agrākā antidempinga izmeklēšanā, nevis saistībā ar izstrādājumu, kurus šie eksportētāji pārdod valsts tirgū, normālo vērtību. Tātad apstrīdētajā regulā izklāstītie secinājumi nesniedz nekādu norādi par nepieciešamību uzsākt neatkarīgu antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz Indonēzijas ražotājiem. Turklāt ir arī jāatgādina, ka sadarbojušies ražotāji ir varējuši pierādīt, ka tie, atšķirībā no prasītāja, nepiedalījās apiešanas darbībās.

165 Otrkārt, Padome atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu ir precizējusi, ka sadarbojušos ražotāju eksporta darījumu apjoms un vērtība ir tikuši nošķirti no *Eurostat* datu bāzē *Comext* pieejamajiem apkopotajiem datiem attiecībā uz visiem Indonēzijas eksportētājiem. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, Padome nav izmantojusi sadarbojušos ražotāju datus, lai secinātu par dempinga pierādījumu esamību.

166 Ievērojot visu iepriekš 152.–165. punktā izklāstīto, ir jāsecina, ka prasītājam nav izdevies pierādīt, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai kļūdu vērtējumā, kā arī vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu attiecībā uz pierādījumiem par dempinga esamību.

167 Līdz ar to trešais pamats ir pilnībā jānoraida kā nepamatots.

168 Ievērojot visu iepriekš minēto, it īpaši iepriekš 106. punktu, apstrīdētās regulas 1. panta 1. un 3. punkts ir jāatceļ daļā attiecībā uz prasītāju.

Par tiesāšanās izdevumiem

169 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.

170 Komisija un *Maxcom* saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmo un trešo daļu sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecina uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme, 1. panta 1. un 3. punktu atcelt daļā attiecībā uz *Chin Haur Indonesia, PT;*

2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina *Chin Haur Indonesia* tiesāšanās izdevumus un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;

3) Eiropas Komisija un *Maxcom Ltd* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 19. martā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Galvenās antidempinga un sākotnējās antisubsidēšanas procedūras 2

Procedūra attiecībā uz apiešanu 3

Apstrīdētā regula 4

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 5

Juridiskais pamatojums 6

Par pieņemamību 6

Par lietas būtību 7

Par pirmo pamatu – Pamatregulas 13. panta 1. punkta un 18. panta 1. punkta pārkāpumu 7

– Par pārmaiņām tirdzniecības modelī 7

– Par pārsūtīšanas īstenošanu 9

– Par konstatējumu par nesadarbošanos 13

– Par prasītāja sadarbības sekām 15

– Par pamatojumu 16

– Par prasītāja sniegtās papildu informācijas ņemšanu vērā 17

Par tiesāšanās izdevumiem 20